

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. I. Vtrum baptismus sit ipsa ablutio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

QVÆSTIO LXVI.

De pertinentibus ad Sacramentum baptismi.

ARTICVLVS I.

Vtrum baptismus sit ipsa ablutio?

RECTA definitione Hugonis de S. Viatore,

Respondet ex Magistro in 4. dist. 3. quod baptismus sit ablutio corporis exterior facta sub verborum forma prescripta. vbi

Notandum 1. Hugonem de S. Viatore lib. 2. de Sacramentis parte 6. cap. 2. definire baptismum, quod sit aqua diluendis criminibus sanctificata per verbum Dei. Quam definitionem hoc modo refellit D. Thom. ibi perficitur Sacramentum, vbi perficitur sanctificatio, in aqua autem non perficitur sanctificatio: in qua rationatione explicanda valde laborat Caiet. hic, & adfert varia minus conformia intentioni D. Tho. qui solum videtur velle quod aqua hominem non sanctificet antequam ei applicetur, atque adeo homo abluatur. Quamvis autem id ita sit, atque adeo definitio Hugonis ita crude accepta, sit minus legitima; si tamen eius scopus attendatur, bona est, cum non videatur re differe a definitione Magistri; neque enim vult mudam aquam sine applicatione esse Sacramentum, cum dicat non esse Sacramentum donec accedat verbum ad elementum, & proinde velit sanctificari per verbum sacramentale, quod fieri non potest nisi aqua applicetur recipienti.

Notandum 2. prædictas definitiones tam Magistri quam Hugonis non esse metaphysicas, cum assignentur per partes physicas baptismi, scilicet materiam & formam.

Nec obstat quod baptismus idem sit quod ablutio, & proinde videatur definiti per synonymum, quia etiam si spectata nominis vi idem significant, si tamen vsum Patrum & Doctorum attendamus, non est planè eadem vtriusque vocis significatio; cum baptismus dicat abluionem sacramentalem, ablutio verò solitariè sumpta, eam non significet, sed aliquid communius, & proinde absque petitione principij baptismus potest definiti per abluionem, tanquam per superius.

Obijci tamen potest quod ablutio sit pars materie baptismi, & proinde non possit prædicari in recto de baptismo, vt contingit in definitione Magistri. Antecedens probatur ex dictis quæst. 60. art. 6. dubio 1. vbi ostendimus quod licet verba comparata cum re sensibili possint fortiori rationem formæ, si tamen conferantur cum significatione quam habet ex Christi institutione, habeant etiam rationem materie. Consequentia verò probatur: pars materie non prædicatur in recto de toto composito, etiam artificiali; non enim dicitur domus est lignum, vel domus est lapides.

Propter hoc argumentum Scotus dist. 3. quæst. unica art. 1. ad 3. censet abluionem esse totam essentiam baptismi; quod iudicat probabile Scotus eadem dist. quæst. 1. in fine, cum dicat de abluione, sustinendo definitionem Magistri, non esse partem fundamenti relationis quam includit baptis-

mus, sed totum fundamentum, licet remotum: verum id loco citato refutauimus vbi ostendimus verba non minùs pertinere ad essentiam baptismi quam aquam & abluionem.

Resp. ergo 1. quando baptismus dicitur ablutio, in vna parte expressa aliam subintelligi, & partem materie non prædicari de toto composito, sed totam materiam, expressè quidem secundum vnā partem, secundum aliam verò tacitè; quod & in alijs rebus contingit. Adde vñ Patrum partem Sacramenti interdum dici de toto, vt cum Sacramentum confirmationis vocatur oleum.

Resp. tamen 2. in definitione Magistri non prædicari solam partem materie etiam explicitè, sed totam materiam, cum dicitur *est ablutio &c. facta sub forma verborum prescripta*: perinde enim est ac si diceretur, baptismus est ablutio &c. & certa verborum forma.

Metaphysica definitione baptismus definiti potest Sacramentum regenerationis; in qua definitione Sacramentum ponitur loco generis, regenerationis loco differentia. nam quamuis sit commune omnibus Sacramentis nouæ legis conferre gratiam sanctificantem, per quam anima spiritualiter generatur, si erat per peccatum mortua; nihilominus per baptismum specialiter confertur vt regenerationis, seu ad conferendam spiritualem natiuitatem.

Ex quibus conficitur optimam esse definitionem traditam à catechismo Concil. Trid. quod scilicet baptismus sit Sacramentum regenerationis per aquam in verbis cum complectatur partes essentielles metaphysicas, genus & differentiam, & physicas, materiam & formam.

Nullò verò modo probanda est definitio baptismi quam adfert Calu. lib. 4. institut. cap. 23. §. 1. nimirum quod sit *signum initiationis, quo in Ecclesia cooptamur societatem, vt Christo insit inter filios Dei censeamur*. nullo, inquam, modo est probanda; cum neque rei essentiam declaret, neque attingat præcipuum effectum baptismi, scilicet spiritualem regenerationem, neque conueniat soli baptismo, cum etiam conueniat circumcissioni, per quam olim aliquis in Ecclesiam cooptabatur.

ARTICVLVS II.

Vtrum baptismus fuerit institutus post Christi passionem?

RESPONDET 1. Sacramentum baptismi institutum fuisse ante Christi passionem.

Responder 2. non fuisse necessarium ante Christi passionem, seu ante Christi passionem non fuisse hominibus impositam necessitatem baptismum recipiendi; de quo infra. Circa priorem responsionem

Notandum, certum esse baptismum immediate à Christo fuisse institutum, vt patet ex quæst. 64. in dubio circa articulum 2. neque vllus hæreticus qui aliquod Sacramentum admittit, id negauit, cum si de vllò Sacramento clarè probari possit, maxime probetur de baptismo. ceterum est

Resp.

3.

Baptismus metaphysice definitur Sacramentum regenerationis.

Improbatur definitio Caluini.

Resp.

Certum est Baptismi à Christo immediate institutum.